

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/101/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8516203384
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8516203384.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Petra Straku a JUDr. Viery Kandrikovej v právnej veci žalobcu: Platiť sa oplatí s.r.o., so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 45 684 618, právne zastúpeného Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Michalská 14, 811 03 Bratislava, IČO: 47 255 706 proti žalovanej: S. Č., T.. XX.XX.XXXX, H. R. XX/XX, XXX XX Ľ., v konaní o zaplatenie 213, 31 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 2Csp/18/2016-45 zo dňa 13.02.2017 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 2Csp/18/2016-90 zo dňa 05.06.2018 takto

rozhodol:

I. Mení sa rozsudok v spojení s opravným uznesením v zamietavom výroku tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 57,71 Eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 57,71 Eur od 10.9.2013 do zaplatenia, a to všetko do 60 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti vo výroku o náhrade trov konania sa rozsudok zrušuje a v rozsahu zrušenia sa vec vracia súdu I. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 106,02 Eur, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 85,60 Eur od 10.10.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania 5 % ročne a zo sumy 20,42 Eur od 10.11.2013 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že nárok uplatnený žalobcom pozostáva z nároku na zaplatenie ceny poskytnutých služieb 163,73 Eur, upomienky oneskorenej platby 2 x 4,99 Eur, spolu 9,98 Eur, poplatkov za obmedzenie služby- neplatenie 19,80 Eur a poplatku za odpojenie služby - neplatenie 19,80 Eur.

Súd vyhovel žalobe v časti žalobcom uplatneného nároku, ktorým sa domáhal úhrady sumy 106,02 Eur za skutočne poskytnuté služby (z faktúry č. XXXXXXXXXXXX suma 85,60 Eur a z faktúry č. XXXXXXXXXXXX suma 20,42 Eur).

Ďalej si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie poplatkov za obmedzenie služby - neplatenie 19,80 Eur, za prerušenie služby - neplatenie 19,80 Eur a za upomienku oneskorenej platby 1 x 4,99 Eur poplatky v sume 44,59 Eur. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania v ním požadovanej sadzbe 5% ročne z priznaných istín, a to zo sumy 85,60 Eur od 10.10.2013 do zaplatenia a zo sumy 20,42 Eur od 10.11.2013 do zaplatenia.

Faktúra na sumu 62,70 Eur pod variabilným symbolom 7308897691 bola splatná dňa 9.9.2013, nasledujúcim dňom (10.9.2013) po jej splatnosti si mohol žalobca, resp. jeho právny predchodca uplatniť právo po prvý krát. Žalobca doručil žalobu na súd dňa 12.9.2016, teda po uplynutí všeobecnej, trojročnej

premlčacej lehoty v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka, ktorá uplynula dňa 10.9.2016. Preto súd v tejto časti žalobu pre premlčanie nároku zamietol.

O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 255 Civilného sporového poriadku.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, a to proti zamietavému výroku a výroku o trovách konania. Pokiaľ súd prvej inštancie uvádza, že premlčacia doba uplynula dňa 10.9.2016, toto bola sobota. Postupom podľa § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka je posledným dnom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň (teda deň s označením 12.09.2016, kedy podľa odôvodnenia súdu prvej inštancie bola žaloba v tomto spore súdu doručená (bod 43. odôvodnenia napadnutého rozsudku). Zároveň však poukázal na to, že žalobca doručil žalobu súdu prvej inštancie už dňa 09.09.2016, a to v elektronickej podobe. Žaloba teda bola súdu prvej inštancie doručená dňa 09.09.2016, a to pred uplynutím premlčacej doby. Navrhol napadnuté rozhodnutie zmeniť tak, že žalovaného zaviazal voči žalobcovi i na zaplatenie sumy 62,70 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 62,70 EUR od 10.09.2013 do zaplatenia a že žalobcovi prizná voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 53,50 %, alternatívne navrhol rozsudok v II. výroku zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal vec spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa zásad uvedených v § 379 až § 381 zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na potvrdenie rozsudku (§ 387 CSP), ani na jeho zrušenie (§ 389 CSP) v napadnutej časti.

6. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

7. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

8. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

9. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, pokiaľ súd rozhoduje o nároku žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy ako práva zo spotrebiteľskej zmluvy v čase, keď už vstúpilo do účinnosti ustanovenie § 5b zákona č. 205/2007 Z. z. (na základe novely vykonanej zákonom č. 102/2014 Z. z. účinnou od 01.05.2014), je oprávnený (a zároveň povinný) prihliadať aj bez návrhu na premlčanie nároku, keďže v danom prípade platí nepravá retroaktivita, t.j. od účinnosti novej právnej normy sa riadia i právne vzťahy, ktoré vznikli aj podľa predchádzajúcej právnej normy.

10. Súd prvého stupňa vychádzal zo zistenia, že faktúra na sumu 62,70 Eur pod variabilným symbolom bola splatná dňa 09.09.2013, nasledujúcim dňom (10.9.2013) po jej splatnosti si mohol žalobca, resp. jeho právny predchodca uplatniť právo po prvý krát. Žalobca doručil žalobu na súd dňa 12.09.2016, teda po uplynutí všeobecnej, trojročnej premlčacej lehoty v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka, ktorá uplynula dňa 10.09.2016. Preto súd v tejto časti žalobu pre premlčanie nároku zamietol.

11. Odvolací súd zistil, že predmetná žaloba bola súdu prvej inštancie doručená emailovým podaním dňa 09.09.2016, teda pred uplynutím všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty, a preto odvolací súd považoval odvolanie žalobcu v tejto časti za dôvodné.

12. Cenu poskytnutých služieb si právny predchodca žalobcu vyúčtoval faktúrou v sume 62,70 Eur, ktorá bola splatná dňa 09.09.2013, v rámci ktorej si účtoval aj upomienku oneskorenej platby v sume 4,99 Eur, ktorej doručenie žalovanej nepreukázal.

13. Vo vzťahu k nákladom spojeným s upomienkami, zaplatenia ktorých sa žalobca domáha, odvolací súd uvádza, že takéto náklady za upomienky nemôžu mať sankčný charakter, v opačnom prípade by totiž mali povahu tzv. skrytej zmluvnej pokuty, čo je vo vzťahu k spotrebiteľovi nečestné, netransparentné.

Podstatou týchto poplatkov je pridanie bližšie nešpecifikovaných a spotrebiteľovi nevysvetlených nákladov, ktoré nie sú preukázané. Skutočnosti, že výška zmluvne určených poplatkov nekorešponduje s reálnymi nákladmi, ktoré veriteľovi môžu vzniknúť v súvislosti s upomienkami.

14. Poplatok za upomienku nemožno chápať ani ako poplatok za službu, plnenie, ktoré je poskytované spotrebiteľovi. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Co/350/2012 zo dňa 22.05.2014, v ktorom krajský súd uviedol: „Odvolací súd zastáva názor, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná (napr. úroky z omeškania nad limit podľa nar. vl. 87/1995 Z.z.). Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je aj podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie „ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Preto zhodne so súdom prvého stupňa za neprijateľnú považuje odvolací súd aj zmluvnú podmienku v predmetnej právnej veci, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Poplatky za služby spojené s administratívnou agendou (poplatky za výzvy a poplatky za upomienky), predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a konanie banky - navrhovateľa spočívajúce v účtovaní takýchto poplatkov možno hodnotiť vo vzťahu k spotrebiteľovi (v danom prípade vo vzťahu k odporkyni) ako poškodzujúce. Preto s poplatkami za takéto plnenia sa spája záver o ich neprijateľnosti. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa.“ Odvolací súd sa s vyššie citovaným názorom v plnom rozsahu stotožňuje. Dojednaná výška „nákladov“ predstavuje sankciu za nesplnenie dlhu a žalobca sa prostredníctvom takéhoto zmluvného dojednania snaží obísť prípadnú požiadavku presne vyčíslieť náklady na vymáhanie pohľadávky. Klauzula sa tiež dostáva do rozporu s § 54 ods. 1 v spojení s § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktoré neumožňujú priznať vyššie náklady na uplatnenie pohľadávky ako náklady skutočne vynaložené. Keďže zmluvná podmienka, v zmysle ktorej je veriteľ oprávnený požadovať od spotrebiteľa náklady za spracovanie, zaslanie upomienky predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 OZ, čo spôsobuje jej neplatnosť (§ 53 ods. 5 OZ), veriteľ nemá nárok na plnenie z takejto podmienky.

15. Vo vzťahu k úrokom z omeškania odvolací súd uvádza, že žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania vo výške 5,5 % ročne v zmysle § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, avšak odvolací súd nemôže priznať nárok vo väčšom rozsahu než je žalobcom žiadaný, a preto priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 57,71 Eur (62,70 Eur-4,99 Eur) od 10.09.2013 do zaplatenia.

16. So zreteľom na uvedené odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil rozsudok tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

17. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania platí zásada úspechu vo veci, t.j. ten, kto bol v konaní úspešný, má vždy právo na náhradu trov konania. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje výnimku, k použitiu ktorej možno pristúpiť len vo výnimočných prípadoch.

18. Skutočnosť, či v danom sporovom konaní existujú dôvody hodné osobitného zreteľa oprávňujúce súd pristúpiť k aplikácii ustanovenia § 257 CSP, skúma súd vždy z úradnej povinnosti.

19. Súd prvej inštancie nepostupoval správne, ak sa nezaoberal možnosťou aplikácie ustanovenia § 257 CSP. Z obsahu spisu predloženého odvolaciemu súdu nevyplýva, že by súd prvej inštancie zisťoval a zákonom predpísaným spôsobom vykonal dokazovanie vo vzťahu k majetkovej a sociálnej situácii žalovanej.

20. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania zrušil podľa ustanovenia § 389 písm. c) CSP a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21. Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci bude vo vyššie naznačených intenciách opätovne rozhodnúť o náhrade trov konania. Za účelom riadneho zistenia majetkových a sociálnych pomerov žalovanej, súd prvej inštancie vykoná dôkazy podľa ustanovenia § 188 ods. 2 CSP a na základe takto vykonaných dôkazov posúdi, či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalobcovi, alebo nie. Súd prvej inštancie svoje závery odôvodní v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku. tak, aby jeho rozhodnutie bolo presvedčivé.

22. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie opätovne rozhodne o trovách konania vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

23. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).